

Dari-bapgi (????)

Dari-bapgi (????, care în sens literar înseamnă a trece peste un pod) este obiceiul de a face o plimbare pe un pod, în timpul primei nopți cu lună plină din an (Festivalul Lunii Pline, în cea de a cincisprezecea zi din prima lună a anului lunar, care anul acesta cade în jurul datei de 19 februarie). Mai este cunoscut și sub denumirea de *dapgyo* (??). Despre acest obicei, s-au găsit înregistrări în **Jibong Yuseol** (????), lucrare scrisă în timpul domniei regelui **Seonjo** (1552-1608) de către **Yi Shwu-gwang**. În această lucrare, plimbarea pe pod apare sub denumirea de *dapgyo jihui* (?? ??, care în sens literar înseamnă jocul de a traversa pe jos podul) și este descris ca fiind o tradiție veche, datând încă din timpul dinastiei **Goryeo** (918-1392). Potrivit acestor înregistrări, în timpul dinastiei **Goryeo**, obiceiul de a traversa podul în prima noapte cu lună plină, era practicat atât de bărbați cât și de femei care în această zi a anului puteau umbla împreună, pe străzi, toată noaptea dar datorită faptului că strada era așa de aglomerată, plimbarea femeilor pe pod a fost interzisă. Femeile putându-se plimba pe pod în noaptea următoare (în cea de a 16 a zi).

Dari-bapgi, pictură de Kim Jun-geun (Replica) 16.9 x 13 cm În timpul dinastiei Joseon (1392-1910), unii nobili au respectat acest obicei în ziua a patrusprezecea în loc de a cincisprezecea zi, pentru a evita mulsămea care se afla în acea zi pe pod. Din acest motiv, plimbarea pe jos, pe pod, în ajunul primei zi cu lună plină a anului lunar, a fost numită *yangban dari-bapgi* (?? ?? ??, care în sens literar înseamnă plimbarea nobililor pe pod). Începând cu perioada mijlocie a erei Joseon (secolul al-XVI-lea, atunci când au crescut restricțiile aplicate unei femei), plimbarea pe pod a femeilor a scăzut treptat, devenind mai puțin obișnuită. Deoarece cuvântul "dari" înseamnă atât "pod" cât și "picior", s-a crezut că mersul pe jos pe un pod în noaptea Festivalului Lunii Pline, te protejea de orice răni sau boli de picioare. Iar dacă treceai douăsprezece poduri, te asigurai că în toate cele 12 luni ale anului, erai ferit de boală. Prin urmare, toată lumea din țară, indiferent de statutul social, sex sau vârstă, s-a grăbit să facă o plimbare pe podurile din apropiere atunci când venea seara celei de a cincisprezecea zi din prima lună. Acest obicei era practicat la nivel național, deși modul exact în care se desfășura, varia în funcție de regiune.

Un obicei asemănător era foarte popular în China, dar când acest obicei a cucerit Peninsula Coreeană, omofonia din limba coreeană (definiția din dex spune despre omofonie că este fenomenul de coincidență sonoră a formei unor cuvinte diferite) între cuvântul *dari* cu sensul de "pod" și *dari* cu sensul de "picior", a dus la asocierea cu picioare sănătoase. Convingerea în puterea magică a cuvintelor a conferit acestui obicei caracteristicile unui ritual de vindecare și a dobândit rapid o poziție importantă în rândul celorlalte obiceiuri și tradiții populare legate de longevitate și sănătate. Tradițiile regionale și diferențele dintre formele diferite ale podurilor, au dus la dezvoltarea unei varietăți de modalități de a le traversa, rezultând cu această ocazie și apariția diferitelor jocuri care aveau loc în acea seară. Obiceiul a devenit astfel o parte a din cultura coreeană de divertisment. Surse: folkency.nfm.go.kr, samedi.livejournal.com